

KS. DARIUSZ Blicharz

UZDROWIENIA Z URAZÓW I INNE ZJAWISKA
ORZECZONE JAKO CUDOWNE
PRZEZ KONGREGACJĘ SPRAW KANONIZACYJNYCH
W LATACH 1983-2004

1. UWAGI WSTĘPNE

Ustawodawstwo Jana Pawła II nie rezygnuje z cudów wymaganych do beatyfikacji i kanonizacji i choć nie mówi o ich liczbie, uznaje je za konieczne środki dowodowe w tychże sprawach. Obowiązująca praktyka Kongregacji domaga się aprobaty jednego cudu do beatyfikacji i drugiego do kanonizacji wyznawców. Ta praktyka w zasadzie nie dotyczy spraw męczenników, chociaż prawo obowiązujące do 1983 r. taki wymóg zawierało. Dopuszczało jednak możliwość dyspensy, gdy dowody na męczeństwo były ewidentne¹. Jurysprudencja Kongregacji po 1975 r. potwierdzona przez papieża, do kanonizacji zarówno męczenników² jak i wyznawców³, wymaga aprobaty jednego cudu⁴. Zatem wbrew niektórym⁵ nie wystarcza solidna opinia znaków,

Ks. dr DARIUSZ Blicharz – doktor prawa kanonicznego KUL, duszpasterz polonijny w par. Matki Bożej Częstochowskiej, adres do korespondencji: 185-25 Street, Brooklyn, NY 112232, USA; e-mail: dariuszblucharz@post.pl

¹ Can. 2116 § 2.

² W. B a r, *Sprawy kanonizacyjne Męczenników XX wieku. Studium nad jurysprudencją Kongregacji*, Lublin 2003.

³ Zob. A. R e s c h, *Miracoli dei beati*, vol. 1 1983-1990, LEV 1999; vol. 2 1991-1995, LEV 2002; *Miracoli dei santi*, vol. 1 1983-1999 r., LEV 2002.

⁴ Zob. J. L. G u t i é r r e z, *I miracoli nell'apparato probatorio delle cause di canonizzazione*, w: *Ius Ecclesiae. Rivista Internazionale di Diritto Canonico*, Pontificia Università della Santa Croce, Giuffrè Editore, vol. X, 2(1998), 491-529.

⁵ Zob. P. M o l i n a r i, *Observationes aliquot circa miraculum munus et necessitatem in causis beatificationis et canonizationis*, „Periodica”, 63(1984), 341-384; i d e m, *I miracoli*

czyli dóbr duchowych lub materialnych otrzymanych za wstawiennictwem służki Bożego bez formalnej aprobaty cudu. Zaznaczyć należy, że do beatyfikacji cuda winny zdarzyć się po śmierci kandydata na ołtarze, a nie za jego życia, chociaż mogą one służyć jako dowody opinii świętości⁶.

Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych zatwierdziła w latach 1983-2004 ponad 340 cudów, które stały się podstawą beatyfikacji lub kanonizacji. W większości są to uzdrowienia z chorób, jednak inne zjawiska również były przedmiotem badań tejże Kongregacji. Wprawdzie już Benedykt XIV mówił o innych cudach, aniżeli uzdrowienia, jak np. płonący krzew widziany przez Mojżesza, który nie spłonął od ognia (Wj 5), w innych przypadkach ludzie byli ocaleni z zatopienia czy ze spalenia⁷. To samo można powiedzieć o rozmnażaniu pewnych rzeczy, jak np. chleba, czy przekształceniu pewnej substancji w inną, np. wody w olej⁸. Przytacza on przykłady: św. Ludwika Bertranda, św. Jana Bożego, którzy ugasili pożary⁹. Prawo kanoniczne oraz jursprudenceja podczas ewolucji procedury preferowały studiowanie i badanie uzdrowień. W ostatnich jednak czasach, począwszy od ubiegłego wieku, Kościół nie zaniedbał innych terenów nauki, rozważając różne przypadki urazów i inne wydarzenia naukowo nie wyjaśnione, a teologicznie postrzegane jako cuda.

2. UZDROWIENIA Z URAZÓW

Uzdrowienia z urazów stanowią bardzo ciekawą lekturę w praktyce Kongregacji w ostatnich latach. Wiele było przypadków, kiedy uzdrowienia z urazów były zatwierdzone jako cudowne. Najczęściej urazy były spowodowane

nelle cause di beatificazione e canonizzazione, „La Civiltà Cattolica”, n. 3079(1978), 21-33; i d e m, *Miracles under the Microscope*, „The Economist”, 22.04.2000, s. 85-87.

⁶ Jest to opinia J. L. Gutiérreza, którą opiera na starej doktrynie; zob. L. C a s t e l l i n o, *Tractatus de certitudine gloriae Sanctorum canonizatorum*, Roma 1628, cap. 8, n. 24; Benedictus XIV, I, 33, 15-16; i d e m, IV/1, 7, 17; zob. J. L. G u t i é r r e z, *I miracoli nell'apparato probatorio*, s. 491, nota 2.

⁷ B e n e d i c t u s XIV, *De servorum Dei beatificatione et beatorum canonizzazione*, 7 voll., Prati 1939-1941, zob. vol. IV, 23, 1-11.

⁸ Tamże, IV, 24.

⁹ A. E s z e r, *Miracoli ed altri Segni Divini, Considerazioni dommatico-storiche con speciale riferimento alle Cause dei Santi*, w: *Studi in onore del card. Pietro Palazzini*, Pisa, Giardini Editore e Stampori, 1987, 129-158. wersja poszerzona, w: *Studium Congregationis de Causis Sanctorum*, (ad usum privatum), Roma 2000, s. 454-455.

wane nieszczęśliwymi wypadkami powstałymi w zakładach pracy, na drogach, nawet w czasie dziecięcej zabawy, czy też na skutek przedziwnych okoliczności losu. Wystarczyła tylko chwila nieuwagi, aby do takich sytuacji doszło. Ludzie ulegający wypadkom lub świadkowie wydarzenia, często najbliżsi z rodziny, nie tylko organizowali jak najszybszą pomoc, lecz potrafili w bardzo krótkim czasie prosić o wstawiennictwo znanego kandydata na ołtarze. W tym wyrażała się ich wiara i wielkie zaufanie w pomoc tych, którzy „stoją” przed obliczem Boga.

Jednym z takich przykładów jest wypadek, jakiemu uległ Jan Kołodziejcki w czasie swojej pracy. Pracował on jako cieśla i w chwili nieuwagi przeciął sobie piłą rękę w obrębie lewego przedramienia. Do szpitala pacjent dotarł dopiero po 8 godzinach, gdzie został poddany zabiegowi operacyjnemu. Mimo tego stan ręki pogarszał się, tak że lekarze skłaniali się ku decyzji amputacji. Dłuższe utrzymywanie stanu faktycznego groziło zatruciem, uogólnionym zakażeniem i śmiercią chorego. Dzień przed amputacją do chorego podeszła żona innego pacjenta i podała panu Janowi książeczkę do nabożeństwa, w której był obrazek z modlitwą o rychłą beatyfikację Urszuli Ledóchowskiej. Chory modlił się długo i żarliwie w intencji uzdrowienia za przyczyną matki Ledóchowskiej. W ciągu dwóch godzin nagle odczuł wyraźną poprawę, ustąpiły bóle i obrzęk, wróciło czucie i ruchy palców z wyjątkiem palca środkowego. Z samego rana chory udał się do kaplicy szpitalnej, przystąpił do spowiedzi i Komunii Świętej, dziękując Bogu za otrzymaną łaskę. Po kilku dniach został wypisany ze szpitala. Od razu podjął pracę cieśli, połączonej z dużym wysiłkiem i wymagającą pełnej sprawności obu rąk. Wykonywał ją przez następnych 26 lat¹⁰. Opisany przypadek był podstawą do beatyfikacji matki Urszuli Ledóchowskiej, która odbyła się 20 VI 1983 r. w Poznaniu¹¹.

W niebezpieczeństwie zagrożenia życia znalazła się siostra zakonna Ada T. Jadąc motocyklem, wpadła pod samochód i straciła przytomność na dwie godziny. Lekarze stwierdzili zgniecenie czaszki, przegrody nosowej oraz

¹⁰ Romana, Beat. et Can. S.D. Ursulae Ledóchowska, Relazione sulla seduta della Consulta Medica della S.C. per le Causae dei Santi del 7 aprile 1983, *Positio super miraculo*, Roma 1983, p. 1-4.

¹¹ Romana. Beat. et Can. S.D. Ursulae Ledóchowska. Relatio et Vota Congressus Peculiaris super miris 17 Maii 1983 habiti, Roma 1983, p. 5-28. Przypadek ten został dokładnie opisany przez G. Bartoszewskiego w: *Cud w procesach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych Polaków i Polek wyniesionych do chwały ołtarzy przez papieża Jana Pawła II*, w: *Reglioni et scientiae. Materiały V Symposium Prawa Kanonizacyjnego (Lublin 25 kwietnia 2001)*, red. P. Stanisz, Lublin 2001, s. 130-138.

złamanie lewej kości promieniowej. Po zabiegu operacyjnym nastąpił niedowład lewej ręki i przedramienia. Sytuacja chorej nieustannie się pogarszała, doszły zaburzenia naczyniowe, a lekarze proponowali nawet amputację ręki. Siostra Ada zwróciła się z gorliwą modlitwą do sługi Bożej Bolesławy Lament. Chora poczuła nagle czucie w sparaliżowanej ręce, a ból i obrzęk znikły bezpowrotnie. W dekrecie wydanym przez Konsultę 21 marca 1987 r. czytamy, że na podstawie współczesnej wiedzy tego wyleczenia nie można wyjaśnić¹².

¹² CCS, n. 1240 Vilnen., Can. S.D. Boleslaviae Mariae Lament, Fundatricis Congregationis Sororum Missionalium a Sacra Familia (1862-1946) *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1991; zob. więcej: B a r t o s z e w s k i, *Cud w procesach*, s. 148-149. 991, AAS 84(1992), 169-171; zob. także: Za wstawiennictwem Marii Dominiki Mantovani (1862-1934), zostało uznane za cudowne uzdrowienie z urazu czaszkowo-mózgowego u noworodka płci żeńskiej, ze stanem śpiączki. (*trauma cranioencefalico in neonata con conseguente stato di coma, insufficienza respiratoria e cardiocircolatoria grave*). Veronensis, Beat. et Can. Ven. S.D. Mariae Dominicae Mantovani confundatricis et primae antistitae Institutii Parvarum Sororum a S. Familia (1862-1934), *Decretum super miraculo*, 5 Iul. 2002, AAS 95(2003), 409-410. W innym przypadku miał miejsce ciężki wielonarządowy uraz, uszkodzenie czaszki oraz mózgu, złamanie dwóch kręgów szyjnych i lewego uda. Pacjent zapadł w śpiączkę stopnia 7 w skali di Glasgow. Cudowne uzdrowienie nastąpiło za wstawiennictwem służebnicy Bożej Janiny Marii Condesy Liuch (1862-1916); zob. Matritensis, Beat. et Can. Ven. S.D. Ioannae Mariae Condesa Liuch fundatricis Congregationis Ancillarum ab Immaculata Conceptione Protectricum Operariorum (1862-1916), *Decretum super miraculo*, 5 Iul. 2002, AAS 95(2003), 216-217. Uzdrowienie Józefa C.G. z urazu czaszkowo-mózgowego stało się podstawą beatyfikacji Marii del Cuore di Gesu Sancho de Guerra (1842-1912); zob.: Flaviobrigen., Can. S.D. Mariae Iosephae a Corde Iesu Sancho de Guerra, Fundatricis, Congregationis Sororum Servarum Iesu (1842-1912), *Decretum super miraculo*, 13 Iun. 1992, AAS 84(1992), 1168-1170; CCS, n. 774 Flaviobrigen., Can. S.D. Mariae Iosephae a Corde Iesu Sancho de Guerra, Fundatricis, Congregationis Sororum Servarum Iesu (1842-1912), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1992. Kolejnym przypadkiem uzdrowienia z urazu czaszki było wydarzenie zaaprobowane do kanonizacji Rafała Arnaiz Baron (1911-1938). Za jego wstawiennictwem został uzdrowiony młodzieniec, w wieku dziesięciu lat, z ciężkiego urazu czaszkowego ze złamaniem obuściennym. Równoczesna obecność krwiaka spowodowała narastające pogorszenie stanu pacjenta do śpiączki „depasee”. Pacjent cierpiał również na ostrą niewydolność nerek i infekcję płuc oraz oskrzeli spowodowaną przez bakterię pseudomonas; zob. Palentina, Can. S.D. Raphaëlis Arnaiz Baron, Fratris Oblati Ordinis Cisterciensis, Strictioris Observantiae (1911-1938), *Decretum super miraculo*, 13 Iun. 1992, AAS 84(1992), 1176-1179; zob. także: CCS, n. 1120, Palentina, Can. S.D. Raphaëlis Arnaiz Baron, Fratris Oblati Ordinis Cisterciensis, Strictioris Observantiae (1911-1938), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1992. Uraz czaszki z licznymi uszkodzeniami okolicy czołowo-ciemieniowej, powodujący stan głębokiej śpiączki, był podstawą do orzeczenia cudu za wstawiennictwem Jana Baptisty Piamarty (1841-1913); zob.: Brixien., Beat. et Can. Ven. S.D. Ioannis Baptistae Piamarta sacerdotis fundatoris Congregationum S. Familiae a Nazareth et Humilium Domini Servarum (1841-1913), *Decretum super miraculo*, 8 Apr. 1997, AAS 89(1997), 704-706.

Uraz powstały po wypadku był podstawą dowodzenia cudownego uzdrowienia Grzegorza Serafina, chłopca w wieku 8 lat, za wstawiennictwem Anieli Salawy. Chłopiec wpadł w stan głębokiej śpiączki, miał otwarty uraz czaszkowy, złamania pokrywy czaszki i jej podstawy, z rozerwaniem opon mózgowych płatu czołowego i skroniowego prawego, z wypłynięciem tkanki mózgowej. Rodzina Grzegorza i jego znajomi zamówili mszę św. i odprawili nowennę za przyczyną służebnicy Bożej. Szóstego dnia po wypadku stan dziecka się poprawił w sposób niewytłumaczalny z punktu widzenia lekarskiego¹³.

Cud, przedstawiony do beatyfikacji Marii Karłowskiej, dotyczył urazu powstałego na skutek rany w nogę w czasie II wojny światowej. Po ponad 30 latach od tego czasu lekarze stwierdzili zmiany zapalne w kościach pacjenta, ognisko osteolizy i przetokę ropną. Stan chorego nieustannie się pogarszał, tak iż lekarze nie widzieli innej możliwości leczenia, jak tylko amputację. Przez wiele lat chory pozostawał obojętny religijnie. Żona z racji zbliżającej się amputacji namówiła Brunona do pojednania się z Bogiem i przyjęcia Komunii Świętej. Równocześnie przyniosła welon służebnicy Bożej Marii Karłowskiej i przyłożyła do chorej nogi. W przeddzień operacji chory poczuł się zupełnie zdrowy i o własnych siłach wstał z łóżka. Lekarz, komentując to wydarzenie, powiedział do żony chorego: „mogę jednoznacznie odpowiedzieć, że to, co się stało z nogą Pani męża, nie może być w żaden sposób wytłumaczone. To, cośmy ujrzeli, jest oczywistym cudem”. Proces o stwierdzenie cudownego uzdrowienia rozpoczął się w 1994 r., a swoje uwieńczenie znalazł w Dekrecie wydanym przez papieża w 1997 r.¹⁴

W następstwie wypadków często dochodzi do urazów kręgosłupa. Prowadzą one do śmierci lub trwałego kalectwa. Uraz kręgowo-rdzeniowy z uszkodzeniem części rdzenia kręgowego na poziomie D7-D10 doprowadził do ciężkiego porażenia kończyn dolnych i dysfunkcji zwieraczy¹⁵. Cudowne uzdrowienie z tej choroby zostało przypisane wstawiennictwu bł. Pawła od św.

¹³ Cracovien., Can. S.D. Angelae Salava, Ex Tertio Ordine Saeculari S. Francisci Assisiensis (1881-1922), *Decretum super miraculo*, 6 Iul. 1991, AAS 84(1992), 169-171.

¹⁴ Thorunien., Beat. et Can. Ven. S.D. Mariae Karłowska fundatricis Congregationis Sororum Divini Pastoris a Providentia divina (1865-1935), *Decretum super miraculo*, 8 Apr. 1997, AAS 90(1998), 54-55. Przypadek ów bardzo dokładnie opisuje G. Bartoszewski (*Cud w procesach*, s. 159-165).

¹⁵ Rozpoznanie: *Trauma vertebro-midollare con lesione parziale del midollo spinale a livello D7-D10, con conseguente grave paraplegia e disturbi sfinterici*.

Józefa Kalasantego (1799-1889)¹⁶. Także za wstawiennictwem bł. Franciszki Salezji (1844-1914) dokonał się cud uzdrowienia z rozszczepu kręgosłupa (*spina bifida con limpia endorachideo e ancoraggio del filum terminale del midollo stesso del lipoma*)¹⁷. W czasie trwania nowenny do służki Bożego Józefa Benedykta Dusmet (1818-1894) został uzdrowiony Salwator C. Cierpiał on na zniekształceniowe, ciężkie zapalenie kręgow, dotyczące kręgów D12 i L1¹⁸.

Zamknięte złamanie kręgosłupa z dysfunkcją ogona końskiego i końcowego odcinka rdzenia oraz cudowne i niewytłumaczalne w sposób medyczny uzdrowienie z tego urazu było podstawą dekretu potwierdzającego cud zdziałany przez wstawiennictwo błogosławionego Alfonsa de Orozco (1500-1591)¹⁹. Podobny przypadek wydarzył się za wstawiennictwem bł. Jana Jakuba Cuautlatoatzin, wiernego świeckiego, któremu ukazywała się Najświętsza Maryja Panna z Guadalupe, urodzonego około 1474 r. w Meksyku, zmarłego w 1548 r. w Guadalupe. Przypadek został określony jako: upadek z wysokości 10 metrów na twarde podłoże z siłą 2000 kg, z licznymi złamaniami kości czaszki, krwakiem śródczaszkowym i odmą śródczaszkową. Nagły i całkowity powrót do zdrowia Konsulta uznała za niewytłumaczalny w 2002 r.²⁰

¹⁶ Barcinonen., Can. S.D. Paulae Montal Fornés, Fundatricis Instituti Filiarum Mariae Scholarum Piarum (1799-1889), *Decretum super miraculo*, 21 Dec. 1992 AAS 85(1993), 384-386.

¹⁷ Perusina seu Trecensis, Can. Beatae Franciscae Salesiae (in saec.: Leoniae Aviat) fundatricis Congregationis Sororum Oblatarum S. Francisci Salesii (1844-1914), *Decretum super miraculo*, 18 Dec. 2000 AAS 93(2001), 480-481.

¹⁸ Catanen., Can. S.D. Iosephi Benedicti Dusmet, Monachi Casinensis O. S. B. Cardinalis Titulo S. Pudentianae Archiepiscopi Catanensis (1818-1894), *Decretum super miraculo*, 1 Sept. 1988 AAS 80 (1988) 1794-1796; CCS, n. 109 Catanen., Can. S.D. Iosephi Benedicti Dusmet, Monachi Casinensis O. S. B. Cardinalis Titulo S. Pudentianae Archiepiscopi Catanensis (1818-1894), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1988. Podobnym przypadkiem było uzdrowienie za przyczyną Marii z Góry Karmel (1848-1911) pacjenta ze zmian gruźliczych kręgosłupa, powikłanych ropniem opadowym (*spondilite tuberculare complicata da tre ascessi ossifluenti*); zob.: Matritensis seu Complutensis, Beat. et Can. Ven. S.D. Mariae a Monte Carmelo (in saec.: Mariae Sallés y Barangueras) fundatricis Congregationis Sororum Conceptionistarum Missionariarum ab Institutione (1848-1911), *Decretum super miraculo*, 18 Dec. 1997, AAS 90(1998), 444-445.

¹⁹ Rozpoznanie: *trauma chiuso della colonna vertebrale con disfunzione caudo covale e delle estremità inferiori del midollo*; zob. Toletana, Can. Beati Alfonsi de Orozco sacerdotis professi Ordinis Eremitarum S. Augustini provinciae Castellae (1500-1591), *Decretum super miraculo*, 24 Apr. 2001, AAS 94(2002), 231-232.

²⁰ Zob. Mexicana, Can. Beati Ioannis Didaci Cuauhtlatoatzin viri laici (1474-1548) *Decre-*

Uzdrowienie Karmen A. M. z Hiszpanii za wstawiennictwem Rafała Arnaiz Baron (1911-1938) to kolejny przykład medyczny różnorodności uzdrowień. Rafał doznał ciężkiego urazu czaszkowego ze złamaniem obustronnym. Obecność zakrzepu powodowała pogorszenie stanu pacjenta do śpiączki *depasee*. Do tego dołączyła się ostra niewydolność nerek, infekcja płuc i oskrzeli przez bakterię *pseudomonas*. Cudowne uzdrowienie nastąpiło następnego dnia po aplikacji relikwii kandydata na ołtarze²¹.

Cud został uznany w przypadku uzdrowienia Ady Jadwigi T. z paraliżu powodującego niedowład przedramienia i lewej ręki, z ciężkimi zmianami troficznymi. Pacjentka w wypadku drogowym uległa licznym obrażeniom i została poddana operacji korygującej złamanie nadgarstka. Udowodniono cud za wstawiennictwem Bolesławy Marii Lament (1862-1946)²².

Podobnie nie da się wytłumaczyć przy pomocy praw natury szybkiego przyjęcia się przeszczepu po amputacji palców, od trzeciego do piątego, lewej ręki dziecka Williama Guilléna Zambiano. Dopiero co złowiona przez ojca pirania odgryzła koniec palca wskazującego i środkowego lewej ręki jego dziecka. Wyjątkowo szybkie przyjęcie się przeszczepu, już w osiem godzin po tragicznym wydarzeniu, uznano za cudowne. Fakt ten miał miejsce w Calcara dell'Orinoco (Wenezuela) we wrześniu 1981 r. za wstawiennictwem św. Marii Róży Molas y Vallvé (1815-1876)²³.

Uzdrowienie za sprawą Piusa IX (Giovanniego Marii Mastai Ferretiego), papieża (1792-1878) dotyczyło złamania kończyny dolnej prawej z wyraźnym

tum super miraculo, 20 Dec. 2001, AAS 94(2002), 488-489. Rozpoznanie: „da un'altezza di circa 10 metri su terreno solido, com impatto di notevole violenza valutato in 2000 kg., con fratture multiple delle ossa craniche, ematomi endocranici e pneumocefalo”.

²¹ Palentina, Can. S.D. Raphaëlis Arnaiz Baron, Fratris Oblati Ordints Cisterciensis, Strictioris Observantiae (1911-1938), *Decretum super miraculo*, 13 Jun. 1992 r., AAS 84(1992), 1176-1179; CCS, n. 1120 Palentina, Can. S.D. Raphaëlis Arnaiz Baron, Fratris Oblati Ordints Cisterciensis, Strictioris Observantiae (1911-1938), *Positio super miraculo*, Roma: Tipografia Guerra 1992.

²² Vilnen., Can. S.D. Boleslavae Mariae Lament, Fundatricis Congregationis Sororum Missionalium a Sacra Familia (1862-1946), *Decretum super miraculo*, 14 Mai. 1991 r., AAS 83(1991), 697-699; CCS, n. 1240 Vilnen., Can. S.D. Boleslavae Mariae Lament, Fundatricis Congregationis Sororum Missionalium a Sacra Familia (1862-1946), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1991.

²³ CCS, n. 12, Derthosen., Can. Beatae Mariae Rosae Molas y Vallvé, Fundatricis Sororum a Consolatione (1815-1876), *Decretum super miraculo*, 28 Mar. 1988, AAS 80(1988), 1058-1060; CCS, n. 123 Derthosen., Can. Beatae Mariae Rosae Molas y Vallvé, Fundatricis Sororum a Consolatione (1815-1876), *Positio super miraculo*, Roma: Tipografia Guerra 1987: Informatio, p. 2.

rozejściem fragmentów złamania (*frattura di rotula arto inferiore destro non consolidata ed esitata in pseudoartrosi con notevle diastasi dei frammenti*)²⁴. Za cudowne uznano uzdrowienie za wstawiennictwem Hannibala Marii z Francji (1851-1927) dziecka w wieku 9 lat z powypadkowego uszkodzenia aorty z zespołem Guillain-Barre (*autoimmunologiczne zapalenie wielokorzeniowo-wielonerwowe*). Dziecko zostało poddane tracheotomii, jego stan pogarszała bardzo ciężka niedokrwistość i wstrząs hipowolemiczny²⁵. Innym przypadkiem jest uzdrowienie za wstawiennictwem Franciszka od Jezusa Marii Józefa (1811-1872) maszynisty, Leona K. z powypadkowego okazałego krwiaka podpajęczynówkowego, powodującego stan ciężkiej śpiączki²⁶.

Jak ukazują przedstawione wyżej przykłady, cudowne uzdrowienia z urazów powstałych na skutek wypadków były bardzo często rozważane przez Konsultę. Te opisane przypadki stanowią bardzo interesującą i ciekawą lekturę. Zakres urazów jest bardzo duży. Obejmuje uszkodzenia różnych narządów i w różnym stopniu. W przedstawianym okresie w orzeczeniach Kongregacji znajdujemy opisy uszkodzeń czaszkowo-mózgowych, uszkodzeń wzroku, kręgosłupa, kończyn górnych i dolnych, różnego rodzaju zmiężdżeń, aż po urazy wynikłe z porażenia prądem.

Przykładem cudownego uzdrowienia z urazu oka jest sprawa dotycząca beatyfikacji sługi Bożego Jerzego Preca (1889-1962), kapłana diecezjalnego i założyciela Towarzystwa Nauczania Chrześcijańskiego. Dekret orzeka cud uzdrowienia z nawrotu odklejenia siatkówki oka lewego w następstwie urazu²⁷.

²⁴ Romana, Beat. et Can. Ven. S.D. Pii IX Summi Pontificis (1792-1878) *Decretum super miraculo*, 20 Dec. 1999, AAS 92(2000), 439-441.

²⁵ Zob.: Messanen., Can. S.B. Hannibalis Mariae Di Francia, Sacerdotis Fundatoris Congregationum Rogationistarum a Corde Iesu et Sororum Filiarum a Divino Zelo (1851-1927), *Decretum super miraculo*, 12 Sept. 1990, AAS 83(1991), 152-153; CCS, n. 729 Messanen., Can. S.B. Hannibalis Mariae Di Francia, Sacerdotis Fundatoris Congregationum Rogationistarum a Corde Iesu et Sororum Filiarum a Divino Zelo (1851-1927), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1990.

²⁶ Zob.: Tarraconen., Can. S.B. Francisci a Iesu Maria Ioseph (in saec. Francisci Palau y Quer), Sacerdotis Professi Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Fundatoris Instituti Sor. Carmelitarum Missionariorum Teresianarum et Instituti Sororum Carmelitarum Missionariorum (1811-1872), *Decretum super miraculo*, 8 Feb. 1988, AAS 80(1988), 1054-1056; CCS, n. 886 Tarraconen., Can. S.B. Francisci a Iesu Maria Ioseph (in saec. Francisci Palau y Quer), Sacerdotis Professi Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Fundatoris Instituti Sor. Carmelitarum Missionariorum Teresianarum et Instituti Sororum Carmelitarum Missionariorum (1811-1872), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1987.

²⁷ Rozpoznanie: *recidiva di distacco retinico in occhio sinistro in soggetto miope con progresso trauma*; zob. Melitensis, Beat. et Can. Ven. S.D. Georgii Preca sacerdotis archi-

Nie było różnic zdań biegłych przy orzekaniu w sprawie cudu za wstawiennictwem Riccarda Pampuri (1887-1930). U dziesięcioletniego Emanuela C.R. utworzyła się rozległa rana miażdżona, zajmująca co najmniej 1/3 rogówki oka lewego. Po wezwaniu wstawiennictwa sługi Bożego dziecko nagle powróciło do pełnego zdrowia²⁸.

Wśród innych zjawisk przedstawionych jako cudowne Kongregacja rozpatrywała także porażenia, czy to na skutek działania prądu elektrycznego, czy wynikiem wskutek uderzenia pioruna. Jednym z przykładów jest przypadek poparzenia II i III stopnia, któremu uległa pięcioletnia dziewczynka Augusta. Wypadek spowodował wstrząs hipowolemiczny, gdyż poparzenie było bardzo rozległe i obejmowało około 40% powierzchni ciała. Lekarze określili wypadek jako bardzo ciężki, a prognoza była niepomyślna co do życia pacjentki. W tym czasie modlono się gorąco o uzdrowienie i przyniesiono przedmiot należący do sługi Bożego Franciszka Spinelli, którym dotknięto chorą (1853-1913). Chociaż pozostały pewne ślady, uzdrowienie od oparzenia było nagłe, kompletne i niewytłumaczalne co do sposobu²⁹.

dioecesis Melitensis fundatoris Societatis Doctrinae Christianae (1880-1962), *Decretum super miraculo*, 27 Ian. 2000, AAS 92(2000), 529-530. Można przytoczyć podobne przypadki. Uzdrowienie Ludwika V, rolnika z Włoch, za wstawiennictwem Józefa Baldo z urazu powodującego ciężką ranę rogówki z wypadnięciem tęczówki i zajęciem ciała rżęskowego; zob.: Veronen., Can. S.B. Iosephi Baldo, Sacerdotis Fundatoris Congregationis Parvarum Filiarum S. Ioseph (1843-1915), *Decretum super miraculo*, 18 Feb. 1989, AAS 81(1989), 981-983; por. także: CCS, n. 872 Veronen., Can. S.B. Iosephi Baldo, Sacerdotis Fundatoris Congregationis Parvarum Filiarum S. Ioseph (1843-1915), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1988. Nagłe uzdrowienie z urazu oka z rozległą raną miażdżoną rogówki oka lewego było podstawą do orzeczenia cudu zaistniałego za wstawiennictwem błogosławionego Ryszarda Pampuri (1887-1930); zob.: Papien. seu Mediolanen., Can. Beati Richardi Pampuri (in saec. Herminii Philippi), Medici Chirurgii Religiosi Professi Ordinis Hospitalarii S. Ioannes de Deo (1897-1930), *Decretum super miraculo*, 11 Feb. 1989, AAS 81(1989), 703-705; CCS, n. 699 Papien. seu Mediolanen., Can. Beati Richardi Pampuri (in saec. Herminii Philippi), Medici Chirurgii Religiosi Professi Ordinis Hospitalarii S. Ioannes de Deo (1897-1930), *Positio super miraculo*, Roma: Tipografia Guerra 1988.

²⁸ Papien. seu Mediolanen., Can. Beati Richardi Pampuri (in saec. Herminii Philippi), Medici Chirurgii Religiosi Professi Ordinis Hospitalarii S. Ioannes de Deo (1897-1930), *Decretum super miraculo*, 11 Febr. 1989 AAS 81(1989), 703-705; CCS, n. 699 Papien. seu Mediolanen., Can. Beati Richardi Pampuri (in saec. Herminii Philippi), Medici Chirurgii Religiosi Professi Ordinis Hospitalarii S. Ioannes de Deo (1897-1930), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1988.

²⁹ Cremonen., Can. S.D. Francisci Spinelli, Sacerdotis Fundatoris, Instituti Sororum V. D. Adoratrici del S. Sacramento (1853-1913), *Decretum super miraculo*, 2 Iun. 1992, AAS 84(1994), 1166-1168; CCS, n. 95 Cremonen., Can. S.D. Francisci Spinelli, Sacerdotis Fundatoris, Instituti Sororum V. D. Adoratrici del S. Sacramento (1853-1913), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1992. Podobnym przypadkiem jest uzdrowienie za wstawiennictwem

Przypadkiem urazu powstałego w wyniku poparzenia prądem Konsulta zajmowała się w 1988 r. Wypadkowi uległ lekarz z Portugalii, Marian M. Poparzenie doprowadziło do rozległego ropnia w okolicy krzyżowo-poślądkowej i martwicy tkanek. Modlitwa wstawiennicza i przyłożenie relikwii sługi Bożego Gaspara Bertoni (1777-1853) przyczyniły się do bardzo gwałtownego, kompletnego i trwałego uzdrowienia³⁰.

Porażenie prądem miało miejsce u strażaka z Chile Ettore Riccardo U., bezżennego, lat 18. Wypadek spowodował migotanie komór mięśnia sercowego oraz zatrzymanie oddychania z uszkodzeniem mózgu wskutek niedotlenienia i wysiękowe zapalenie płuc, co spowodowało zagrożenie życia i zdrowia. Chory został cudownie uzdrowiony po pięciu dniach po odbytej w tej intencji pielgrzymce do grobu służebnicy Bożej Teresy od Jezusa (Juana F. Solar 1900-1920). Konsulta biegłych orzekła „bardzo szybkie, kompletne, trwałe; niewytlumaczalne jeśli chodzi o niedokrwienie mózgu z uwagi na długotrwałe migotanie komór” uzdrowienie³¹.

W *Dekrecie super miraculo* Urszuli Ledóchowskiej znajdujemy opis porażenia prądem Daniela Gajewskiego z oparzeniem II i III stopnia palców lewej ręki, z uszkodzeniem w postaci przykurczu mięśni, zaburzeniem oddechu i utratą przytomności³². Cudowne uzdrowienie zostało przypisane wstawienictwu błogosławionej Urszuli Ledóchowskiej³³.

Marii Eutymii (Emmy Üffing) (1914-1955). Chory doznał oparzenia III stopnia powierzchni grzbietowej ręki prawej, z zajęciem końcowego odcinka palców: 2, 3, 4 i 5 oraz części śródreczęza z odstonięciem ścięgien. Proces powikłany ropieniem (*pressoustione di 3. grado del lato dorsale della mano destra, con interessamento del 2, 3, 4, 5 dite e della parte distale della regione metacarpale, con esposizione tendinea; successivamente complicata da un processo suppurativo*); zob.: Monasteriensis, Beat. et Can. Ven. S.D. Mariae Euthymiae (in saec.: Emmae Üffing), sororis professaee Congregationis a Compassione (1914-1955), *Decretum super miraculo*, 1 Iul. 2000, AAS 93(2001), 46-48.

³⁰ Veronen., Can. Beati Gasparis Bertoni, Sacerdotis Fundatoris Congregationis a SS. Stigmatibus D. N. I. C. (1777-1853), *Decretum super miraculo*, 11 Febr. 1989, AAS 81(1989), 878-880; CCS, n. 462 Veronen., Can. Beati Gasparis Bertoni, Sacerdotis Fundatoris Congregationis a SS. Stigmatibus D. N. I. C. (1777-1853), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1988.

³¹ Sancti Philippi, Can. S.D. Teresiae a Iesu (in saec. Ioannae Fernández Solar), Novitiae Monialium Ordinis Carmelitarum Discalceatorum (1900-1920), *Decretum super miraculo*, 16 Mar. 1987, AAS 79(1987), 1007-1008; CCS, n. 1194, Sancti Philippi, Can. S.D. Teresiae a Iesu (in saec. Ioannae Fernández Solar), Novitiae Monialium Ordinis Carmelitarum Discalceatorum (1900-1920), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1987.

³² Diagnoza brzmiała: *folgorazione elettrica con ustioni di 2 e 3 grado alla dita della mano destra, e con lesioni generali rappresentate da contratture muscolari, disturbi respiratori e perdita della coscienza*.

³³ Romana seu Varsaviensis, Can. Beatae Ursulae Ledóchowska (in saec.: Iuliae Mariae)

Z przypadku porażenia piorunem została cudownie uzdrowiona Elida Er., zamężna służąca, lat 42, w Urugwaju. Wypadek ten spowodował u kobiety zatrzymanie akcji serca i oddychania trwające ponad 20 minut. W tym czasie nie dokonano żadnego zabiegu reanimacyjnego. Konsulta biegłych, która odbyła się 30 I 1992 r. orzekła, że uzdrowienie było natychmiastowe, pełne, trwałe i niewytłumaczalne. Jak wynikało z przedstawionych w procesie dokumentów, cudowny powrót do zdrowia nastąpił po wezwaniu wstawiennictwa siostry zakonnej, błogosławionej Marii od św. Ignacego Thévenet (1774-1832). Papież Jan Paweł II dokonał jej kanonizacji 21 III 1993 r.³⁴

Konsulta orzekła jako cudowne uzdrowienie Marii Ugalde C. z ciężkiej i rozległej martwicy po oparzeniu lewego uda skażonym jodem. Cud przypisany jest wstawiennictwu Franciszka Garate (1857-1929)³⁵. Także jako niewytłumaczalne według praw natury zostało zakwalifikowane uzdrowienie Jana G. H. Bezzennego, rolnika z Niemiec, za wstawiennictwem Piotra Friedhofena (1819-1860)³⁶.

W badanym okresie Konsulta biegłych uznała za niewytłumaczalne naukowo aż 5 przypadków ocalenia życia po utonięciu w wodzie. Pierwszy z nich wydarzył się w Austrii. Dziewczynka Brunona H., mająca 3 lata i 3 miesiące, wpadła do wody. Diagnoza przyjęta przez Konsultę była jednoznaczna: uduszenie z utonięcia przedłużające się do ponad 1 godziny; stan śmierci klinicznej. Zabiegi reanimacyjne były spóźnione i nieskuteczne. W tym czasie wzywano wstawiennictwa Marii Teresy Scherer (1825-1888).

fundatricis Congregationis Sororum Ursularum a S. Corde Iesu Agonizantis (1865-1939), *Decretum super miraculo*, 23 Apr. 2002, AAS 95(2003), 145-146.

³⁴ Lugdunen., Can. Beatae Mariae a Sancto Ignazio (in saec. Claudinae Thévenet), Fundatricis Congregationis Sororum a Iesu et Maria (1774-1837), *Decretum super miraculo*, 11 Iul. 1992, AAS 85(1993), 189-191.

³⁵ Victorien. seu Flaviobrigen., Can. S.D. Francisci Gárate, Coadiutoris Temporalis Professi e Societate Iesu (1857-1929), *Decretum super miraculo*, 9 Mai. 1985, AAS 77(1985), 1101-1102; SCCS, n. 478, Victorien. seu Flaviobrigen., Can. S.D. Francisci Gárate, Coadiutoris Temporalis Professi e Societate Iesu (1857-1929), *Positio super miraculo*, Roma: Tipografia Guerra 1984.

³⁶ Chory doznał uszkodzenia kończyny górnej prawej. Obszerna rana cięta spowodowała posocznice ogólną, wstrząs septyczny, ropienie i zapalenie szpiku kostnego. Uzdrowienie było natychmiastowe jeśli chodzi o wyjście z szoku zakaźniowego, gwałtowne jeśli chodzi o rekonstrukcję mięśni i rany, kompletne jeśli chodzi o stan zakaźny. Zob.: Treviren., Can. S.B. Petri Friedhofen, Fundatoris Fratrum Misericordiae a Maria Auxiliatrice Nunupatorum (1819-1860), *Decretum super miraculo*, 14 Dec. 1984, AAS 77(1985), 339-341; SCCS, n. 401, Treviren., Can. S.B. Petri Friedhofen, Fundatoris Fratrum Misericordiae a Maria Auxiliatrice Nunupatorum (1819-1860), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1984.

Odzyskanie funkcji życiowych, kompletne i trwałe w ciągu kilku godzin, zostało uznane za niewytłumaczalne przy pomocy praw natury³⁷.

Kolejny podobny przypadek cudownego ocalenia dziecka od śmierci, które utonęło w wodzie, został przypisany wstawiennictwu błogosławionej Teresy od Imienia Jezus z Chile (1900-1920), kanonizowanej przez Jana Pawła II w 1993 r. Jedenastoletnia Marcelina A. przebywała ponad 5 minut pod wodą. Aby ocalić życie dziewczynki podjęto działania reanimacyjne, a nawet przewieziono ją do kliniki. Niestety, zabiegi okazały się spóźnione. Po wezwaniu imienia błogosławionej Teresy dziecko odzyskało funkcje życiowe w sposób absolutnie gwałtowny, bez jakichkolwiek następstw neurologicznych i psychicznych. Dekret cudownego ocalenia został wydany 11 VII 1992 r.³⁸

Trzy cudowne ocalenia po utonięciu zostały przez Kongregację przypisane bł. Marii Krescencji (Annie Höss), siostrze zakonnej, profesce III Zakonu Regularnego św. Franciszka (1682-1744)³⁹, błogosławionej Marii Maravillas od Jezusa (1891-1974)⁴⁰ oraz Piotrowi Bonhomme, kapłanowi diecezji Cahors (1803-1861)⁴¹. We wszystkich tych przypadkach stwierdzono brak funkcji oddechowych i śmierć kliniczną⁴².

Wstawiennictwu sługi Bożego Filipa Rinaldi (1856-1931), kapłana, przypisuje się inny przypadek. Obrażeniom z broni palnej wraz z przejściem kuli

³⁷ Curien., Can. S.D. Mariae Theresiae Scherer (in saec. Annae Mariae Catharinae) Confundatricis et Primae Moderatricis Generalis Congregationis Sororum a Charitate S. Crucis ab Ingenbohl (1825-1888), *Decretum super miraculo*, 23 Dec. 1993, AAS 86(1994), 350-352.

³⁸ Sancti Philippi, Can. Beatae Teresiae a Iesu (in saec. Ioannae Fernández Solar), Novitiae Monialium Ordinis Carmelitarum Discalceatorum (1900-1920), *Decretum super miraculo*, 11 Iul. 1992, AAS 85(1993), 201-203; CCS, n. 1194 Sancti Philippi, Can. Beatae Teresiae a Iesu (in saec. Ioannae Fernández Solar), Novitiae Monialium Ordinis Carmelitarum Discalceatorum (1900-1920), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1992.

³⁹ Augustana Vindelicorum, Can. Beatae Mariae Crescentiae Höss (in saec. Annae), monialis professa e tertio Ordine Regulari Sancti Francisci (1682-1744), *Decretum super miraculo*, 18 Dec. 2000, AAS 93(2001), 405-407.

⁴⁰ Matritensis seu Xetafensis, Beat. et Can. Venerabilis S.D. Mariae a Mirabilibus Iesu (in saec.: Maravillas Pidal y Chico de Guzmán) monialis professe ordinis Carmelitarum Discalceatorum (1891-1974), *Decretum super miraculo*, 18 Dec. 1997, AAS 90(1998), 446-447.

⁴¹ Cadurcensis, Beat. et Can. Ven. S.D. Petri Bohomme, sacerdotis diocesanii fundatoris Congregationis Sororum Dominae nostra a Calvario (1803-1861), *Decretum super miraculo*, 23 Apr. 2002, AAS 94(2002), 687-689.

⁴² Prognozy: 1. „morte clinica accertata per annegamento, con prolungata ischemia cerebrale”; 2. „annegamento in acqua dolce con prolungato arresto cardiorespiratorio e coma profondo”; 3. „da caduta accidentale nel fiume Mamoré e sua permanenza in acqua fredda per 20 minuti prima del salvataggio”.

w okolicy wargowo-bródkowej prawej i uszkodzeniem kości żuchwy i tkanek miękkich wokół żuchwy oraz okolicy podżuchwowej, bez uszkodzenia organów wewnętrznych, uległa zakonnica Karolina De N. z Włoch. Bardzo szybkie i pełne odzyskanie sprawności jest niewytłumaczalne w tak ciężkim przypadku. Dekret *super miraculo* został wydany 3 III 1990 r.⁴³

Niewytłumaczalne jest wędrowanie w ciele człowieka metalowej szpilki. Przypadkowo wessała ją do oskrzela Maria Matilde. Podjęta operacja, która miała na celu usunięcie przedmiotu, nie przyniosła rezultatu. Przemieszczenia się szpilki do jelita, prawdopodobnie drogami naturalnymi, nie można było wyjaśnić w sposób racjonalny. Cud przypisany został wstawiennictwu Augusty Roscelli (1818-1902)⁴⁴.

3. INNE ZJAWISKA UZNANE ZA CUDOWNE

Innych zjawisk orzeczonych jako cudowne jest zdecydowanie mniej aniżeli uzdrowień z urazów. Niemniej były przedmiotem badań Kongregacji w omawianym okresie.

Taki przypadek wydarzył się 25 III 1940 roku w Dent-de-Lys za wstawiennictwem Małgorzaty Bays (1815-1879). Chodzi o cudowne ocalenie w górach kleryka Marcela Ménétrey⁴⁵. Marcel został zaproszony przez przeora Davet do wejścia na Dent-de-Lys wraz z dwiema innymi osobami: jego siostrzenicą Małgorzatą i klerykiem Ludwikiem Aubert. Dzień był bardzo zimny i spadł obfity śnieg. Davet bardzo skrupulatnie zatroszczył się o odpowiedni sprzęt do wspinaczki. W czasie schodzenia z góry, gdy wszyscy uczestnicy byli złączeni dla bezpieczeństwa liną, Małgorzata nie potrafiła się utrzymać i zsunęła się w dół, obok przerażonego Ménétrey. Upadek porwał również przeora Davet, który przeleciał nad Ménétrey z oskardem

⁴³ Taurinen., Can. S.D. Philippi Rinaldi, Sacerdotis et Rectoris maioris Societatis S. Francisci Salesii (1856-1931), *Decretum super miraculo*, 3 Mar. 1990, AAS 82(1990), 839-841.

⁴⁴ Ianuen., Beat. et Can. S.D. Augustini Roscelli, Sacerdotis Dioeceseani et Fundatoris Instituti Sororum ab Immaculata Conceptione B. M. V. (1818-1902), *Decretum super miraculo*, 15 Dec. 1994, AAS 87(1995), 526-527; CCS, n. 163 Ianuen., Beat. et Can. S.D. Augustini Roscelli, Sacerdotis Dioeceseani et Fundatoris Instituti Sororum ab Immaculata Conceptione B. M. V. (1818-1902), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1994.

⁴⁵ CCS, n. 559, Lausanne, Genève et Fribourg, Beat. et Can. S.D. Marguerite Bays, Laique du Tiers Ordre Seculier de S. François (1815-1879), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1993.

w rękę, po jego lewej stronie. W tym momencie, chwyciwszy się skały, Ménétrey wezwał służebnicę Bożą Małgorzatę Bays (do której już wielokrotnie zwracał się myślą na początku wspinaczki), aby go ocaliła. Oczekując, że i on zostanie porwany, pociągnął do siebie linę i w niewytłumaczalny sposób znalazł ją całkowicie odciętą; nie odczuł w tym czasie minimalnego nawet szarpnięcia liny, którą był powiązany z innymi. Po pewnym czasie Ménétrey podjął zejście i przeszedł w pobliżu ciał trójki towarzyszy, którzy spadli. Dnia 25 II 1993 r. zebrała się Konsulta techniczna w celu zbadania cudownego wydarzenia. Przewodniczący zaprosił członków Konsulty Technicznej do oceny wydarzeń udokumentowanych w celu lepszego przeanalizowania wydarzenia z 25 III 1940 r.

Pierwszy biegły *ex officio* zatrzymał się na fakcie, że dla Marcela zaskoczeniem było, iż nie odczuł żadnego szarpnięcia liny i że ta rozerwała się przecięciem w niewytłumaczalny sposób. Nie był on zupełnie w owej chwili zabezpieczony przy ścianie, ani też lina nie była zaczepiona w szczelinie, nie spadły również na nią kamienie. Nie ma więc rozumowych elementów dla wytłumaczenia, w jaki sposób zerwała się lina.

Drugi biegły *ex officio* podkreślił fakt, że lina *de rappel* (podwójna lina używana do schodzenia) była dość cienka i nie mogła odciąć się całkowicie. Biorąc pod uwagę czas schodzenia (godz. 16) i niską temperaturę, lina mogła nawet zamarznąć, ale jako wykonana z konopi powinna się poszarpać, a nie odciąć równo, jak to miało miejsce. Nie znajduje to żadnego możliwego do przyjęcia wytłumaczenia.

Inni członkowie Konsulty technicznej stwierdzili: Jeden biegły uważał, że warstwa wierzchnia śniegu była bardzo sypka. Z analizy nie wynika, że lina Ménétrey była zabezpieczona w jakimś punkcie, ani że wystawały jakies występy skalne, gdzie lina mogłaby się zaczepić; nie było też widzialnych szczelin. Poza tym liny przegotowane przez Daveta powinny być w doskonałym stanie, bowiem przeor z wielką skrupulatnością przygotował cały sprzęt alpinistyczny. To on wielokrotnie przypominał, by nie zamoczyć lin, ponieważ zmarznięte mogły się łatwiej zerwać. Dlatego na podstawie całej dokumentacji akt nie można wytłumaczyć sposobu wydarzenia, czyli tego, dlaczego lina zerwała się w sposób odcięcia, a nie wyszarpała tak, jak należałoby tego oczekiwać. Inny biegły, choć podzielał różne przedstawione powyżej uwagi, to przypuszczał, że w chwili upadku trójki alpinistów Ménétrey mógł niechcący upuścić na ziemię zwoje liny, które trzymał w ręku; te z kolei mogły się zaczepić wokół występu skalnego, którego Ménétrey nie widział. Może to być wytłumaczenie przecięcia liny, ale tylko na drodze hipotetycznej. W każdym razie w świetle jego świadectwa niewytłumaczalne

jest to, jak mogło nie dojść do wciągnięcia Ménétrey w powyższe okoliczności. Inny biegły zakładał, że jeżeli zwoje liny upadły na ziemię, mogły owinać występ skalny lub zaczepić się w inny sposób; ale jest mało prawdopodobne, by mogło tak się zdarzyć samorzutnie. Jednak lina konopna używana w owych czasach była statyczna, a nie elastyczna; ponadto jej grubość (około 8-9 milimetrów przekroju) mogła utrzymać co najwyżej ciężar 300-400 kilogramów (podczas szarpnięcia upadku). Upadek trzech ciał z góry zdecydowanie przekraczał ten ciężar. Dlatego powinno nastąpić silne szarpnięcie, które musiałyby odczuć Ménétrey. Przy braku innej dokumentacji przeciwnej biegły uważał to, co się wydarzyło, za niewytłumaczalne.

Podczas rozległej i pogłębionej dyskusji biegli byli zgodni w następujących stwierdzeniach: Ménétrey absolutnie nie był w stanie samodzielnie zabezpieczyć swojej liny w chwili, gdy znajdował się na małym podejściu, zanim nastąpił upadek jego towarzyszy. Nie było więc żadnego poważnego środka zabezpieczającego jego ocalenie. Nie istnieje też żaden element pozwalający twierdzić przeciwnie. Lina mogła owinać się dookoła jakiegoś występu, ale on tego nie zauważył, ani nie uczynił świadomie. Jednakże jest możliwe, że lina upadła na ziemię w chwili, gdy uchwycił się on rękami ściany, by lepiej utrzymać się w tym czasie, gdy inni spadali w dół.

Z rezultatów akt procesowych wynika, że jest niewytłumaczalne, jak Ménétrey, oczekujący na porwanie w upadek, po kilku chwilach – pociągając linę do siebie – znalazł ją wyraźnie odciętą. Rozważając jednogłośnie opinie członków Konsulty technicznej, przewodniczący zachęcał do ustalenia końcowych wniosków sprawy.

Konsulta techniczna po przeanalizowaniu opowiadania kleryka Marcela Ménétrey i po ocenieniu różnych świadectw jednogłośnie uznała, że nie można racjonalnie wytłumaczyć tego, co się zdarzyło młodemu Ménétrey w dniu 25 III 1940 r. na Dent-de-Lys.

Z kolei Konsultorzy teologowie na Kongresie szczególnym 2 VII 1993 r., a kardynałowie i biskupi na Zebraniu zwyczajnym 16 XI 1993 r. wypowiedzieli się przychylnie oświadczając, że zjawisko uratowania życia za wstawiennictwem służebnicy Bożej Małgorzaty Bays można uznać za nadprzyrodzone⁴⁶. Papież Jan Paweł II zatwierdził wnioski Kongregacji i polecił promulgować stosowny *Decretum super miraculo*, który został opublikowany 23 XII 1993 r.⁴⁷

⁴⁶ Relację opracowano na podstawie materiałów zawartych, w: R e s c h, *Miracoli*, t. II, s. 471-479.

⁴⁷ Lausanne, Genève et Fribourg., Beat. et Can. S.D. Marguerite Bays, *Laique du Tiers*

M. Di Ruberto, podsekretarz Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych przytoczył jeszcze inny przypadek. Chodziło o Antoniego Bandéres Navarro, który wpadł pod pociąg zdążający do Málagi w dniu 25 X 1961 r. Antoni, wsiadając do pociągu, pośliznął się i wpadł pomiędzy wagon a peron. Pod wagonem zobaczył kawałek oświetlonego żelaza, którego uchwycił się rękami i nogami i tak zawisł. Następnie, bez szwanku, został odrzucony spod pociągu na około 60-70 metrów na koniec peronu w okolice zwrotnicy kolejowej⁴⁸.

Inny przypadek to niemożliwość wytłumaczenia wyschnięcia w krótkim okresie (czterech i pół godziny) obrazu namalowanego farbami olejnymi. Dodać trzeba, że kolory położone kilkuwarstwowo nie zmieszały się ze sobą⁴⁹.

Podobnie nadzwyczajne zdarzenie, to zatrzaśnięcie włazu wyjściowego okrętu podwodnego, którego dokonał porucznik Vascello Roger Cortina Alvarado, pokonując niezwykle ciężar wody, wdzierającej się w tym momencie przez właz podczas zanurzania się okrętu. Cud wydarzył się 26 VIII 1988 r. i został przypisany wstawiennictwu błogosławionej Marii od Jezusa Ukrzyżowanego Petković⁵⁰.

Równie ciekawym wydarzeniem było ocalenie 6-miesięcznej dziewczynki po upadku z wysokości 12 metrów na wybrukowane podłoże, bez poważnych

Ordre Seculier de S. Francois (1815-1879), *Decretum super miraculo*, 23 Dec. 1993, AAS 86(1983), 358-360.

⁴⁸ W tym momencie upadku Antoni Bandéres Navarro, zdając sobie sprawę z niebezpieczeństwa, jakie mu groziło, polecił się swojej kuzynce bł. Marii Antonii Bandéres y Elósegui. Zob. Salmatinn., Beat. et Can. Ven. S.D. Mariae Antoniae Bandrés y Elósegui, Sororis professe Congregationis Filiarum a Iesu (1898-1919), *Decretum super miraculo*, 25 Iun. 1996. AAS 89(1997), 69-70.

⁴⁹ Cud został przypisany wstawiennictwu bł. Euzebii Palomino Yenes. „Wydarzenie miało miejsce w 1983 r., kiedy dochodzenie diecezjalne na temat heroicznego cnót siostry Euzebii Palomino Yenes było bliskie zakończenia. Przy okazji należy dodać, iż chodziło o to, aby wreszcie był gotowy portret błogosławionej na płótnie, który został namalowany nogą przez osobę pozbawioną możliwości używania rąk ze względu na chorobę przeżytą w dzieciństwie. Onubensis. Beat. et Can. Ven. S.D. Eusebiae Palomino Yenes, religiosae Professae Instituti Congregationis Filiarum Mariae Auxiliatricis (1899-1935), *Decretum super miraculo*, 20 Dec. 2003, AAS 96(2004), 510-512.

⁵⁰ Romana, Beat. et Can. Ven. S.D. Mariae a Iesu Crucifixo (in saec.: Mariae Petković), fundatrix Congregationis Filiarum a Misericordia T.O.R. (1892-1966), *Decretum super miraculo*, 20 Dec. 2002, AAS 95(2003), 532-534; zob. też: *Positio super miraculo*, Informatio, s. 4. Te przypadki wspominał M. Di Ruberto w swym artykule, *Procedura nell'accertamento dei miracoli*, s. 17-19. Podobnie w wykładzie wygłoszonym 8 X 2004 na KUL (tłum. pol. T. Fułat). Nie podał jednak dokładnego opisu bibliograficznego, należało więc je zweryfikować za pomocą specjalnej kwerendy.

zranień jakiegokolwiek organu; krótkotrwały stan utraty przytomności z całkowitym odzyskaniem jej w kilka godzin przypisano wstawiennictwu sługi Bożego Modesta od Jezusa i Maryi Mazzarella (1802-1854), kapłana franciszkanina⁵¹. Dnia 13 VIII 1922 r. o godz. 11.30 6-miesięczna Pasqualina C. spadła z trzeciego piętra własnego domu, z wysokości ok. 12 metrów, uderzając głową o ziemię. Upadek tylko częściowo został spowolniony obecnością gałęzi liściastej na wysokości drugiego piętra. Upadek nastąpił na wybrukowaną drogę. Nie wystąpiła żadna rana czaszkowo-mózgowa ani innych organów wewnętrznych, z wyjątkiem ran od potłuczenia. Również po upływie czasu nie znaleziono innych ran. Dziecko zmarło 1 V 1925 r. z powodu zapalenia płuc.

Dnia 9 I 1984 r. o godz. 11.00 w Sali Kongresowej Kongregacji do Spraw Świętych zebrała się Konsulta Medyczna w celu zbadania uzdrowienia małej Pasqualiny C. Pierwszy biegły *ex officio* określił przypadek jako całkowicie wykraczający poza normę ze względu na specyfikę dynamiki urazu i z powodu braku wynikających z tego ran. Drugi biegły *ex officio* podkreślił znaczną dysproporcję między rozmiarami urazu a całkowitym brakiem ran bezpośrednich i po czasie. Biorąc pod uwagę fakt, że głowa dziewczynki uderzyła bezpośrednio o wybrukowaną powierzchnię, uwzględniając też szczególną elastyczność czaszki w tym wieku, jest sprawą prawdziwie wyjątkową szybki powrót do przytomności i całkowity brak późniejszych objawów. Biegli, członkowie Konsulty, oświadczyli pełną zgodność z przedstawionymi powyżej orzeczeniami poszczególnych biegłych.

W dyskusji kolegialnej przede wszystkim wzięto pod uwagę wiarygodność świadectw, a zwłaszcza doktora Ferro, który badał dziewczynkę około godziny po wypadku, stwierdzając doskonałą możliwość ruchową i jak najlepsze zdolności ssania piersi. Biegli podkreśli, że taki przypadek jest naukowo niewytłumaczalny. Z kolei Konsultorzy teologowie na Kongresie szczególnym 10 IV 1992 r., a kardynałowie i biskupi na Zebraniu zwyczajnym 7 VII 1992 r. i 9 XI 1993 r. wypowiedzieli się przychylnie oświadczając, że uzdrowienie uzyskane za wstawiennictwem sługi Bożego Modesta od Jezusa i Marii Mazzarella można uznać za nadprzyrodzone⁵². Papież Jan Paweł II zatwierdził wnioski Kongregacji i polecił promulgować stosowny *Decretum super miraculo*. Dekret został opublikowany 23 XII 1993 r.⁵³

⁵¹ CCS, n. 262, Neapolitana, Can. S.D. Modestini a Iesu et Maria (in saec. Dominici Mazzarella), Sacerdotis Professi Ordinis Fratrum Minorum (1802-1854), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1992.

⁵² Opracowano na podstawie zbioru: A. Resch, *Miracoli*, t. II, s. 370-375.

⁵³ Neapolitana, Can. S.D. Modestini a Iesu et Maria (in saec. Dominici Mazzarella),

Kolejnym przypadkiem uznanym za cud jest ocalenie Mikołaja R. z wypadku. Jako dziecko został on przejechany traktorem, ale ocalony za wstawiennictwem sługi Bożego Grimoaldo a Purificatione (1883-1902), (w świecie Ferdynanda Santa Maria), kleryka zakonnego ze Zgromadzenia Pasjonistów⁵⁴. Uruchomiony przez 4-letniego chłopca traktor przejechał przez jego policzek i klatkę piersiową. Wuj rzucił się, aby podnieść chłopca, niechcący przygniatając mu lewą stopę. W szpitalu Santobono w Neapolu stwierdzono tylko złamanie 5 lewego śródstopia. Innych obrażeń nie było.

Rozpatrując ten przypadek zobowiązano prof. Franco De Rosa do przeprowadzenia wizji lokalnej tam, gdzie wypadek miał miejsce. Biegły opisując wydarzenie podkreślił, iż nie ma wątpliwości, że dziecko zostało ściągnięte w dół, a następnie koła przeszły po ciele. Świadkowie byli w odległości 6 do 10 metrów, mogli widzieć wypadek z dobrej pozycji; wuj dziecka znajdował się jedynie 2 metry od niego, dlatego nie ma powodów do wątpliwości w prawdę ich stwierdzeń. Na podstawie tych elementów Konsulta lekarska może stwierdzić z pełnym przekonaniem, że zasadnicze nienaruszenie dziecka jest niewytłumaczalne na podstawie obecnej wiedzy naukowej. Zjawisko niezwykle zostało uznane jednogłośnie za niewytłumaczalne przy pomocy praw natury⁵⁵.

4. ZAKOŃCZENIE

Przedstawione powyżej zjawiska cudownych ocalań z wypadków oraz innych zdarzeń wywołanych nie chorobami, ale innymi przyczynami wskazują, że ich liczba się poszerza w miarę upływu lat od wprowadzenia nowej kodyfikacji Jana Pawła II. Przewidziała ona możliwości innych cudów, niż uzdrowienia, poprzez zmianę nazwy Konsulty, rozpatrującej naukową niewytłumaczalność zjawisk przedstawianych Kongregacji jako cudowne, z dawnej Konsulty „medycznej” na Konsultę biegłych. Jest rzeczą zrozumiałą, że

Sacerdotis Professi Ordinis Fratrum Minorum (1802-1854), *Decretum super miraculo*, 23 Dec. 1993, AAS 86(1994), 370-372.

⁵⁴ CCS, n. 1038, Ferentin. seu Pontis Curvi, Beat. et Can. S.D. Grimoaldi a Purificatione (in saec. Ferdinandi Santamaria), Clerici Professi e Congregatione Passionis Iesu Christi (1883-1902), *Positio super miraculo*, Roma Tipografia Guerra 1993.

⁵⁵ Ferentin. seu Pontis Curvi, Beat. et Can. S.D. Grimoaldi a Purificatione (in saec. Ferdinandi Santamaria), Clerici Professi e Congregatione Passionis Iesu Christi (1883-1902), *Decretum super miraculo*, 2 Iul. 1994, AAS 86(1994), 1000-1001.

analiza zjawisk uznanych za cudowne w latach 1983-2004 wykazała, iż w olbrzymiej większości są to uzdrowienia z chorób. Wstawiennictwo kandydatów na ołtarze i błogosławionych zawsze jest odpowiedzią na modlitwy wiernych, a te są wynikiem bieżących potrzeb, trosk i chorób tej epoki, w której miały miejsce zjawiska cudowne. Bóg poprzez świętych odpowiada na konkretne modlitwy wiernych i w ten sposób potwierdza ich wstawieniczą rolę we współczesnym świecie.

Mentalność dzisiejszego człowieka jest zbyt ostrożna i podejrzliwa w odniesieniu do zjawisk cudownych czy charyzmatycznych, które są obecne w życiu i po śmierci ludzi świętych. Taką postawę zauważył już papież Paweł VI, przemawiając 3 XI 1963 r. do wiernych zgromadzonych z racji beatyfikacji Leonarda Murialdo (1828-1900), założyciela Zgromadzenia św. Józefa. Powiedział wtedy: „Co chcemy wiedzieć o jakimś błogosławionym czy świętym? Gdyby nasza mentalność była mentalnością ciekawości zewnętrznej, czy poszukującą naiwnej pobożności średniowiecznej, moglibyśmy zaproponować sobie odszukanie w człowieku nadzwyczajnych zdarzeń: szczególnych łask, którymi niekiedy cieszą się pewni uprzywilejowani słudzy Boży, zjawisk mistycznych i cudów. Ale dziś jesteśmy mniej zachłanni na takie wyjątkowe przejawy życia chrześcijańskiego. Owszem, zawsze robią one na nas wrażenie, kiedy mamy o nich pewną wiadomość. Robią ogromne wrażenie na dzieciach tego wieku, zaangażowanego w badanie i odkrywanie wspaniałych praw naturalnych, kiedy mamy pewne bezpośrednie obserwacje cudownych manifestacji czy nawet pewne doświadczenia. Ale my jesteśmy dziś tak predysponowani do zakładania nienaruszalnych mechanizmów praw naturalnych, że stajemy się nadmiernie ostrożni i podejrzliwi wobec zjawisk charyzmatycznych i cudownych, jakimi niekiedy przyobleczona jest świętość”⁵⁶.

⁵⁶ *Insegnamenti di Paolo VI*, vol. I, „Poliglota” 1965, s. 279-280 (tłumaczenie własne).

HEALINGS OF INJURY AND OTHER PHENOMENA PRONOUNCED MIRACULOUS
BY THE CONGREGATION FOR THE CAUSES OF SAINTS FROM
IN THE YEARS 1983-2004

S u m m a r y

The legislation developed by John Paul II does not state specifically how many miracles are needed for one's beatification and canonization. However, it is required that there be one miracle for beatification and one more for canonization. In the case of martyrs, the legislation allows a dispensation.

This article describes instances other than healings of injury or diseases that were considered miraculous in the period between 1983 and 2004. The number of these cases is constantly growing and an analysis of them furnishes very interesting reading.

The injuries were usually caused by unfortunate accidents occurring in one's workplace or car accidents; some of them involved playing children, and some happened as a result of unusual chance occurrences. They include injuries to various body parts and to varying degrees. In the statements produced by the Congregation between 1983 and 2004, we can find descriptions of injuries to the skull and the brain, eyes, spine, upper and lower limbs, various types of crushing, as well as electrocution injuries caused by lightning. During the investigation period, a board of experts declared 5 instances of survival of drowning to be scientifically inexplicable.

Other such occurrences pronounced miraculous are decidedly fewer than healings of injuries. They include: a miraculous rescue in the mountains, the drying of a particular painting created in oil paints in a very short time (4.5 hours), a miraculous rescue from a train accident, spontaneous shutting of the hatch in a submerging submarine, the survival of a 6-month-old girl after hitting asphalt from a height of 12 metres, and the survival of a 4-year-old boy who was run over by a tractor. The article describes the circumstances of these miracles and other phenomena; it also presents the opinions of experts and the deliberations of the committee members.

Słowa kluczowe: cudowne uzdrowienia, zjawiska cudowne, charyzmaty.

Key words: miraculous healings, miraculous phenomena, charisma.